

Šimon Kos v rámci své diplomní práce navrhl novou centrální hasičskou stanici pro lichtenštejnský Vaduz. Zadání vycházelo z reálného záměru, jenž je ve fázi přípravy architektonické soutěže a počítá s dokončením stavby kolem roku 2025. Pozemek určený pro novou hasičskou stanici se nachází na severním okraji hlavního města. Protože je v Lichtenštejnsku hasičský sbor dobrovolný, má hasičská stanice potenciál být i společenským centrem a přinést do lokality veřejné funkce. Současně by měla odrážet prestiž této občanské služby. Diplomant se v kvalitně zpracované analytické části podrobně věnoval historii, typologii a fungování hasičských stanic i samotnému místu stavby. Doprovodné texty a schémata dokazují dobré pochopení problematiky vycházející i z ateliérové exkurze na místo a po hasičských stanicích Vorarlberska a následně pečlivé analýzy současných hasičských stanic.

Urbanismus

Šimon stavbu umísťuje na daný pozemek logicky, jasně a pragmaticky - především s ohledem na provozní požadavky. Přesto, že nezastavěná část pozemku se stává v zásadě komunikační provozní plochou a ne veřejným prostorem s přidanou hodnotou, nezdá se, že by tím místo mělo trpět. Ztracenou plochu totiž nahrazuje samotná stavba, její přístupnost a využitelnost veřejností.

Architektura

Šimon si vytkl za cíl vtisknout stavbě expresivní výtvarnou podobu, současně ale stavbu uspořádat co nejefektivněji podle vnitřních vazeb. Konstruktivní systém a celkový výraz stavby pak mají být logickým důsledkem základních voleb tvarování a funkční skladby. Domníváme se, že se Šimonovi tento cíl podařilo dosáhnout. Funkční uspořádání je přehledné, nepostrádá ale vtip. Rozdělení na dva základní celky s nakloněnými rovinami střechy doplněné o dynamickou vertikálu věže vytváří zajímavou kompozici, která dává správný vnější výraz vnitřnímu uspořádání, byť bychom se mohli ptát, proč má být garáž na jednom konci vyšší než na druhém. Rámová konstrukce logiku hmoty podporuje, stejně jako materiálové pojetí, kterému nechybí poetičnost, přesto, že je především funkční. Střecha má potenciál být náhradou za krajinu, kterou stavba zabrala. Zde se nabízí poznámka k diskusi - diplomant sebekriticky přiznává, že řešení zelené střechy je skicou a on nemá ambici nahradit práci krajinářského architekta. Nicméně způsob, kterým je vazba interiér-exteriér řešena, tedy jakési podium generující nutnost vyrovnávacích schodů, oslabuje sílu koncepčního řešení stavby, a spolu alespoň se základním provozním a estetickým pojetím takto důležité části stavby rozhodně patří mezi zásadní rozhodnutí architekta domu. K diskusi může být rozhodnutí veřejnosti nezpřístupnit prostor okolo stavby a celkově ji v urbanismu více neprovázat s městem.

Technické řešení

Konstruktivní řešení je logické a v dobré vazbě s formou i materiálovým řešením - jak konstrukce samotné, tak interiérů i fasád. Je škoda, že se Šimon nevěnoval podrobněji ostatním technickým - zejm. energetickým - aspektům takto velké a významné stavby.

Formální část

Diplomant splnil předepsaný rozsah práce. Grafická prezentace a formální pojetí diplomní práce jsou na výborné úrovni, návrh je kromě vizualizací a graficky originálně pojednaných výkresů prezentován řadou dobře srozumitelných schémat.

Závěr

Diplomantovi se podařilo navrhnout zajímavou a přitom funkčně velmi přehlednou stavbu, která by mohla být přínosem jak pro vadúzske hasiče, tak pro místní komunitu. Jedná se o kvalitní diplomní projekt založený na pečlivé analytické přípravě a výborné práci v průběhu semestru. **Doporučujeme k obhajobě a navrhuje hodnocení „B“.**

doc. Ing. arch. Dalibor Hlaváček, Ph.D.
V Praze, 31. srpna 2020

Ing. arch. Martin Čeněk, Ph.D.

